

sjældent, at det paastaas, at Rigsdagsmænd ikke har Forstand paa Lovgivning, Ministerne ikke paa at administrere. Den Art Bemærkninger forekommer det mig, man staar sig ved at tage for, hvad de er, i Stedet for at kaste sig ind i en stærk Diskussion derom. Der blev straks taget Afstand, som gentagne Gange sagt, fra min Kollega Trafikministerens Side, og det forekommer ikke mig, at der er Grund til at gøre Spørgsmaalet større. Det er mig heller ikke ganske klart, hvad det er, det ærede Medlem har ønsket, at der skulde ske i den Henseende. Den ærede Ordfører for Højre sagde nu, at det ikke var en Attest for Søofficerernes Evne til at sejle, der var Brug for; at en saadan satte han i og for sig ingen Pris paa. Han tog saa Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om min Indsigt paa dette Omraade. Jeg erkender selvfølgelig, at jeg ikke har teknisk Indsigt i Spørgsmaal under de militære Ministerier. Jeg tror imidlertid i denne Henseende at være stillet ganske paa samme Maade som alle de civile Forsvarsministre, vi har haft. Paa de fleste Omraader er jo i Virkeligheden heller ikke de militære Forsvarsministre bedre stillede, de kan have en særlig Indsigt paa et eller flere af disse Omraader, de vil ikke kunne have det paa alle. Med Hensyn til dette Spørgsmaal om Søofficerernes Evne til at føre Skib, Sejledygtighed o. s. v., antager jeg, at jeg i Indsigt staar som andre Ministerne, og som den ærede Ordfører for Højre staar — jeg ved ikke, om han har større Forudsætninger for at kunne bedømme dette — og som de fleste andre Medlemmer her i Tinget. Derfor er jeg enig i, at nogen Attest i den Forstand, at man skulde staa op og sige: Jeg kan paastaa, at saa og saa godt kan vedkommende sejle, er der ingen Grund til. Derimod forekommer det mig, at det, som det Spørgsmaal, der nu har været rejst, kunde give Anledning til at sige, er det, jeg allerede har sagt en Gang i Dag, at det utvivlsomt er den almindelige Opfattelse, at danske Søofficerer i Dygtighed staar Maal med Søofficerer andre Steder og med den private Sømandsstand, og at jeg ikke har nogen som helst Grund til at tro, at denne Opfattelse ikke skulde være rigtig. Hvis det kun drejede sig om at tage Afstand fra den Bemærkning, som er faldet i det andet Ting, ser jeg for min Del ikke rettere, end at dette er den eneste rimelige Maade, paa hvilken man kan sige det. Jeg har sagt det samme overfor et Blad, første Gang jeg er blevet spurgt, og jeg har gentaget det nu to Gange her i

Dag. Hvis man derimod skulde ønske at tage det passerede som Udgangspunkt for en Diskussion om vort Militærvæsen, skal jeg gerne staa til de Herrers Raadighed i saa Henseende, men jeg tænker mig, at dette egentlig ikke har været Hensigten her i Dag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det forekommer mig, at det ikke er rigtigt, at det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) betegnede de resterende Tilskud til de private Baner som Gæld for Staten. De private Baner, som bygges, bygges under den ganske bestemte Forudsætning, som Loven af 1908 giver, og efter den kan Concessionshaverne ikke paaregne, at der stilles mere end 1 Mill. Kr. til Raadighed om Aaret for private Baners Bygning. Hvis der altsaa ikke bliver bygget Baner paa de Vilkaar, som nu er gældende, maa man lade være med at bygge, indtil Pengene staar til Disposition, men det forhindrer ikke, at saavel det ærede 5te kongevalgte Medlem som Ministeriet vil interessere sig for at hidføre bedre Tilstande, saaledes at vi kan forøge det aarlige Tilskud til Privatbanerne. Her maa jeg imidlertid sige, at jeg tror ikke, vi indenfor Finanslovens Rammer kan give større Tilskud end det en Gang vedtagne, 1 Mill. Kr. om Aaret, hvis man ikke sørger for forøgede Indtægter paa anden Maade, og dette hænger altsaa sammen med Udarbejdelsen af den Finansplan, jeg omtalte.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Overfarten ved Hvalpsund tror jeg, at der ikke er andet at gøre end at henvise de lokale, interesserede Kommuner, Amsmyndigheder o. s. v. til en Forhandling, under hvilken de kan opnaa Enighed, saaledes at de Efterretninger, Ministeriet faar om Stillingen, er Udtryk for hele Egnens Opfattelse. Det er rigtigt nok, som det ærede Medlem nu bemærkede, at der her er vedtaget Snese af Bevillinger under Forbehold af, at der tilvejebringes lokale Tilskud, men jeg tror ikke, at man kan paastaa, at Bevillingerne er vedtagne i den Hensigt dermed at lægge et Pres paa lokale Myndigheder og Personer. Jeg tror nok, at man kan paastaa, at Forudsætningen stedse har været, at de lokale Myndigheder og Personer har været villige til at tilvejebringe de fornødne Tilskud.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem omtalte paa ny den ønskede Ændring i Bestemmelserne om Jernbanernes Erstat-